

Nadějkov

Obec Nadějkov je prvním zastavením na naučné stezce, která prochází jeho jižním a východním okolím. Stezka měří přibližně 13,5 km a má 15 zastávek.

Podle pověsti vzniklo jméno obce tak, že v době, kdy zdejší krajina ještě nebyla osídlena, pátrali zde horníci po zlatě a pro „naději na kov“ dali založené osadě jméno **Nadějkov**. Býval zván také **Dějkov** (Dějkův dvůr) podle vlastního jména Dějek (Dějko, Dějan), které je chorvatského původu. Z toho by se dalo usuzovat, že některý z majitelů byl příslušníkem tohoto etnika.

První zmínka o obci se objevuje v 1. polovině 14. století. Roku 1848 byla císařem Ferdinandem V. povýšena na městys a bylo jí povoleno pořádat týdenní trh na dobytek a čtyři výroční trhy.

Z četných **majitelů** Nadějkova se nejčastěji připomínají Ahník z Nadějkova (14. století), Doudlebský z Doudleb (poč. 16. století – 1666), Ignác, hrabě Deym ze Stříteže (18. stol.) a Karolina, hraběnka Vratislavová z Kokořova (1862 – 1917). Většinu majetku pohltil její nákladný způsob života, takže nakonec z rozsáhlého panství (celkem 18 vesnic) zůstal jen nadějkovský zámek a dvůr Větrov. Je pochována v kapli na zdejším hřbitově.

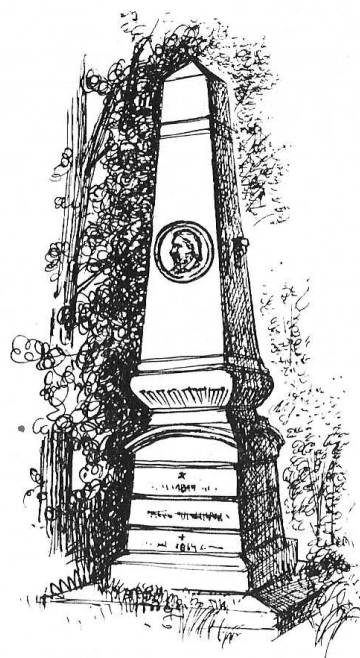

Původní tvrz ze 14. stol. byla upravována po r. 1570 Bedřichem Doudlebským a r. 1781 přestavěna na **zámek**. Další přestavby proběhly po požáru r. 1756 a za hraběnky Kokořové, která rovněž dala upravit zpustlý zámecký park a vysadit v něm neobvyklé keře, stromy a rostliny (dřezovec

trojtrnný – tzv. „Kristův strom“, keřovité hortenzie, rododendrony, parkové formy jasanů, javorů i buků, borovice vejmutovka, douglaska tisolistá, skupiny tisů, bramboříky). Po druhé světové válce sloužil zámek jako škola, nyní je opět soukromým majetkem. Jako „Mladějov“ se nadějkovský zámek objevuje v románě Aloise Jiráska F.L.Věk.

Přestavbu nadějkovské kaple na **kostel** započal v 17. stol. Oldřich Doudlebský a dokončil jeho syn Adam Bedřich. Jeho současná podoba je z roku 1702, původní dvoubáňová věž však byla v r. 1855 poškozena bouří a při opravách nahrazena špičatou. V kostele připomíná pískovcové poprsí hraběte Antonína Feuersteina, maršálka Marie Terezie, který je zde pochován. Podle pověstí se k poddaným choval velmi ukrutně a neměl proto v hrobě pokoje: musel se projíždět v pravé poledne po zámeckém parku v ohnivém kočáře, který táhli čtyři koně. Teprve když jeho synovec věnoval nadějkovskému kostelu bustu svého strýce a nový zvon, strašení ustalo. Oltářní obraz **Nejsvětější Trojice**, namalovaný zámeckým malířem Karlem Beckem podle modelů z řad nadějkovských obyvatel, byl vysvěcen r. 1903.

Faru nechal vystavět hrabě Deym ze Stříteže r. 1738. Na jejím průčelí je umístěna pamětní deska **Prokopa Chocholouška** (1819 – 1864), českého spisovatele a novináře, který pocházel z nedalekého Sedlce. Navštěvoval v Nadějkově svého přítele, vlasteneckého faráře Antonína Čechoslava Fikara a strávil u něj i poslední dny svého nelehkého života. Je pochován na místním hřbitově, kde jeho památku připomíná kamenný pomník s bronzovou plaketou, postavený r. 1897 péčí jihočeských akademiků (*na obrázku*).

Farář **Antonín Čechoslav Fikar** působil v Nadějkově v letech 1846-1866. Zasadil se o vznik obecní samosprávy a stal se prvním starostou obce. Zasloužil se také o založení pošty a školní knihovny, staral se o školu a podporoval nadané žáky na studiích. Stál i u zrodu ochotnického divadla (první doloženou hrou je Divotvorný klobouk od V. K. Klicpery, sehraný v roce 1862). Na jeho počest nesl čtenářsko-ochotnický spolek, založený r. 1898, jméno FIKAR. Zanikl r. 1964, ale jeho činnost byla v r. 1998, po 34 letech, obnovena. Na náměstí zbudoval spolek r. 1924 pomník padlým v první světové válce.

U rybníka Kužel (v obci, severně od náměstí) stojí **kaplička** z r.1645 s keramickou soškou **Panny Marie Svatohorské**. Označuje místo vpádu Švédů na nadějkovskou tvrz. U silnice směrem na Jistebnici najdeme pískovcovou **sochu sv. Jana Nepomuckého** z r.1812.

Cesta pokračuje po silnici směrem na Mozolov (z dolního konce náměstí vpravo).